

[Svend Aage Jensen]

talt af såvel arbejdstagere som arbejdsgivere, for at sikre lønmodtagerne et tillæg til folkepensionen. Dyrtdsfonden har et tilsvarende formål, men består oprindeligt af penge fra indefrosne dyrtdsportioner, som udbetales til den enkelte efter andre regler end ATP. Fælles for disse fonde er, at de indeholder betydelige midler.

Allerede fra starten forudså man, at man kunne frygte, at der – som det er sket nu – ville blive fremsat ønske om at kunne anvende disse midler til fremme af ideologiske interesser. Det er jo ikke nogen velbevaret hemmelighed, at SF gerne så en anden kompetencefordeling på virksomhederne i Danmark, bl.a. en ændring af reglerne om, hvem der skal have indflydelse på, hvilke produktionstyper der er acceptable eller ikke, altså hvad der skal investeres i. Vi kan vel alle være enige om, at der gennem lovgivningen – såvel på nationalt plan, men måske især i EF-regi – skal indføres spilleregler, der bevirker, at virksomhederne i højere grad lægger vægt på renere teknologi, større holdbarhed, ressourcebesparelse, genbrug og genanvendelse, og der er faktisk virksomheder, der allerede i dag produktudvikler ud fra disse målsætninger.

Et af CD's overordnede mål som medlem af denne regering er at være med til at styrke det danske erhvervsliv, som vi alle er dybt afhængige af, uanset om vi er beskæftiget i den private eller den offentlige sektor. Fra samfundets side må vi give erhvervslivet sådanne vilkår, at det bedst muligt kan klare sig i såvel det fremtidige Europa som globalt, og jeg mener ikke, at SF's forslag vil fremme dette ønske.

CD har tidligere givet udtryk for, at vi gerne ser en større spredning af kapitalen i Danmark, f.eks. i form af medarbejderaktier, men det er noget ganske andet end fondssocialisering. CD ønsker ikke at bidrage til en ændring af kompetencefordelingen, hverken i disse fonde eller ude i virksomhederne, og CD vil derfor stemme imod disse to lovforslag.

Jørgen Estrup (RV):

Ligesom hr. Poul Nødgaard har jeg også brugt lidt tid på at læse SF's forslag, og selv om jeg ikke havde solen til hjælp, fik jeg dog en vis inspiration. Jeg blev mindet om en ganske heftig debat, som vi havde for nogle år siden, og som både hr. Aage Frandsen og andre i denne

sal tog del i. Debatten drejede sig om de centrale fondes plusser og minusser; vi var nogle, som havde størst tilbøjelighed til at se minusserne og stadig væk har det, og den debat ligger jo i høj grad bag indholdet af disse lovforslag.

Det er stadig væk sådan, at vi fra radikal side mener, at de centrale fonde fundamentalt blokerer for den demokratiske indflydelse og det engagement, som følger heraf. Dermed være ikke sagt, at vi anfægter den måde, de styres på i dag, og at det ikke sker efter reglerne osv.; men det fører ikke til engagement på den enkelte arbejdsplads eller for den enkelte medarbejder eller det enkelte medlem af en fond, og derfor har vi et problem. Og derfor vil jeg også gerne sige med det samme, som jeg også tror det fremgik af de debatter, vi havde dengang, at Det Radikale Venstre jo et ganske langt stykke hen ad vejen deler SF's ønske om at sprede indflydelsen og gøre den nærværende, og derfor skal hr. Aage Frandsen bestemt ikke have utak for at genoptage en debat, som har ligget lidt stille et stykke tid. Men jeg føler fortsat ikke, at de to forslag hjælper så frygtelig meget på problemet.

Hr. Aage Frandsen har løst et af problemerne fra sidste gang, debatten var oppe i Folketinget i februar 1989, hvor vi fra radikal side kritiserede, at en sammenlægning – hvad enten det var en direkte sammenlægning eller kun en sammenlægning af bestyrelserne – førte til en øget koncentration. Det er løst ved at splitte forslagene op, og det kvitterer jeg for.

Men i hvert fald er de to problemer, som blev nævnt dengang, fortsat totalt uløste, så vidt jeg kan se. Det ene problem vedrører muligheden for indflydelse fra de ansatte på den enkelte arbejdsplads. De to forslag, som SF nu fremsætter, lægger op til, at man skal kunne overdrage stemmeretten og forskellige andre ting. I det ene forslag siger man, at hvis medarbejderne er interesserede, kan man overdrage stemmeretten; i det andet forslag siger man, at man skal overdrage stemmeretten, og jeg har måske lidt svært ved at forstå, hvorfor der er denne forskel mellem de to forslag. Men under alle omstændigheder har vi at gøre med et grundlæggende problem i et samfund af vores type, hvor der normalt er sammenfald mellem ejendomsret og beslutningsret. Fondene vil stadig have ejendomsretten, og derfor ved vi